

Sverigedemokraterna blev tredje största parti i Ungt val

Partiordförande Jimmie Åkesson: Det är nu det händer!

Den 7 juni presenterades resultatet av Ungt val. Föga förvånande finns Sverigedemokraterna med i toppen. När jag på förhand kommenterade resultatet för Aftonbladet fick jag veta att vi "gått upp till topp fem". Det skulle visa sig att det var ännu bättre än så. Sverigedemokraterna är tredje största parti bland landets unga. Vi fick tolv procent. Fantastiskt!

Jimmie Åkesson

Partiordförande

Jag hade alltså en aning om vad som väntade när jag vaknade på morgonen den 7 juni. I vanlig ordning slog jag på SVT:s morgonprogram och hamnade genast mitt i en diskussion mellan KDU:s Ella Bohlin och någon ledarskribent på Aftonbladet. DDR-känslan infann sig omedelbart. De diskuterade Ungt val och Sd:s framgångar. Programledaren förklarade att vi inte bjudits in eftersom Bohlin då hade tackat nej.

Hur fungerar svensk media, egentligen? Sverigedemokraterna fick 12 %, Kd fick 2,6 %. Ändå är det kd:s representant som ges utrymme i tv-soffan att kommentera våra framgångar. Hur intressant är det vad Ella Bohlin tycker om vårt resultat? Absurt!

Ungt val bekräftar den senaste tidens uppgång för partiet. Det finns fler indikationer på att det är i det här valet vi bryter igenom på riktigt:

- Nyligen fick jag rapport från medlemssekreteraren om att förra årets medlemsrekord på 1 809 betalande medlemmar slogs redan 30 maj i år. Prognosen talar om mer än en fördubbling av partiets medlemsantal.

- Medias plötsliga intresse kan inte vara en slump. Sedan i vintras har

Framgångarna i Ungt val har fått partiets presidium att blicka mot nya höjder. Sverigedemokraterna är den enda verkliga uppstickaren inför höstens val. Foto: Linus Berglund.

vi befäst vår position som det största partiet utanför riksdagen och det råder i dag ingen tvekan om att det är vi – inte de nybildade populistpartierna – som är den verkliga utmanaren till riksdagspartierna. Detta bekräftas av mätningar från i princip alla institut den senaste tiden.

- I dagsläget har vi kommunala kandidater i över 100 kommuner.

Och fler blir det. I takt med att vi närmar oss valet växer organisationen och allt fler tar steget att också offentligt representera partiet. Målet att ställa upp i hälften av kommunerna ser ut att uppnås. Till detta kan vi lägga det faktum att vi kommer att ställa listor i samtliga landstingsval. Sverigedemokraterna har bredd.

Ungt val har gett både mig och övriga partimedarbetare ny energi. Lite drygt två månader har vi på oss att övertyga minst 4 % av väljarna att vi är det bästa alternativet. Kan vi bara spela våra sista kort rätt, är jag övertygad om att väljarna kommer att visa oss det förtroende som alla vi, som arbetar för partiet, vet att vi förtjänar.

Avkristning blev islamisering

Den 1 januari 2000 gick svenska kyrkan och svenska staten skilda vägar. Därefter skulle staten bli sekulariserad och kyrkan sköta sig och sin ekonomi utan inblandning av staten...

Sidan 3

Kosovo utan serber och kristna

I dag finns färre än 100 000 kristna serber kvar i Kosovo, och de lever alla i några få FN-beskyddade enklaver. Under de senaste fem åren har drygt 150 kyrkor och kloster förstörts...

Sidan 9

Ny ordförande i norska FrP

Under Fremskrittspartiets landsmöte helgen den 5-7 maj, valdes Siv Jensen till ny partiordförande efter Carl I Hagen. Hagen väljer självmant att dra sig tillbaka från posten efter 28 år...

Sidan 9

Ungdomsrånen - ett krig mot svenskarna

SIDAN 5

Tio år med statsminister Persson

SIDAN 7

Blåsippan ute i backarna står...

SIDAN 12

JIMMIE ÅKESSON
SVERIGEDEMOKRATERNAS PARTIORDFÖRANDE

Ett fantastiskt utgångsläge...

Den senaste tidens mediala intresse för Sverigedemokraterna kan inte ha undgått någon. När vi höll riksmöte i mars var mediebevakningen skral, men sedan dess har någonting hänt. Under våren har vi bevakats som aldrig förr, och en ny tendens är att man plötsligt börjat fråga oss vad vi faktiskt tycker. Det är ganska nytt för oss - tidigare har man mest intresserat sig för att skandalisera och förtala. Det går åt rätt håll.

Vad detta plötsliga intresse beror på är svårt att veta. Medierna fungerar ofta oförutsägbart och det är svårt att på förhand veta vad som kommer att bli en nyhet. Kanske har det gått upp även för journalistkåren att vi har något stort på gång, att vi mer än dubblat vårt medlemsantal sedan förra valet, att vi har mer pengar än någonsin och - inte minst - att partiet mognat och utvecklats till ett riktigt utmanarparti. Faktum är att vi i de senaste opinionismätningarna varit lika stora eller större än alla de övriga så kallade uppstickarna tillsammans. Även om det i siffror inte betyder särskilt mycket, blir det ändå svårt att helt ignorera oss om man samtidigt vill erbjuda en bred bevakning av valet och de alternativ som står till buds.

När detta skrivs har vi precis gått in på sluttampen av det viktiga och tidskrävande förberedelsearbetet. Vi kommer att ställa upp i nästan samtliga landstingsval och i långt över 100 kommuner. Trycksaker och annat valmaterial har upphandlats och planerna för sommaren blir allt mer detaljerade. Pusselbitarna börjar falla på plats och det märks att vi snart är framme vid målet. Många av oss har väntat länge på valdagen 2006. För min egen del har jag ända sedan jag gick in i partiet för drygt elva år sedan sett just valet 2006 som Sverigedemokraternas verkliga chans. Grunden är lagd och för en gång skull har vi mycket av avgörandet i våra egna händer. Visst finns det yttre faktorer som påverkar våra möjligheter, men i takt med att vi växer får våra egna beslut och prioriteringar större betydelse.

Man kan nu räkna dagar kvar till valet. Vårt utgångsläge är fantastiskt. Låt oss förvalta det på bästa sätt så att valnatten den 17 september blir både lång och fylld av glädje!

Det behöver kanske inte sägas att det går bra för Sverigedemokraterna, i själva verket bättre än någonsin tidigare. Även om jag försöker ha realistiska förhoppningar på valresultatet, känns det att vi har medvind, varför jag tror att det kan gå hur bra som helst i höstens val. Detta innebär också att arbetsuppgifterna är fler än någonsin, varför detta nummer försenats. Jag hoppas att ni har överseende med detta.

Vi har redan börjat arbeta med kommande nummer, som blir ett specialnummer om islam, lagom till valet i höst. Det är nämligen dags att det svenska folket får reda på vad som egentligen pågår; att islam är på väg att flytta fram sina positioner och att detta sker med etablissemangets hjälp - inte minst socialdemokraterna har visat sig krypa ordentligt för islam. Förändringen går mycket snabbt och islam kan mycket väl inom några generationer vara kontinentens största religion. Sverigedemokraterna har naturligtvis ett ansvar, och vi måste reagera på detta. Har ni synpunkter på vad som kan tas upp i detta specialnummer är ni varmt välkomna att höra av er.

I övrigt vill jag önska er alla en riktigt trevlig sommar.

RICHARD JOMSHOF
CHEFREDAKTÖR

SD KURIREN

© Sverigedemokraterna
Eftertryck tillåts endast om källan anges.

SVERIGEDEMOKRATERNA
Box 200 85, 104 60 Stockholm
Tel: 08-22 66 77, Fax: 08-643 92 60
E-post: info@sverigedemokraterna.se
www.sverigedemokraterna.se

SD-KURIREN
Box 130 45, 250 13 Helsingborg
Telefon: 0455-151 33
E-post: redaktion@sdkuriren.se

HEMSIDA
www.sdkuriren.se

**ANSVARIG UTGIVARE
& CHEFREDAKTÖR**

Richard Jomshof
Telefon: 0455-151 33
Mobil: 0736-26 06 61
richard.jomshof@sdkuriren.se

REDAKTION

Björn Söder
bjorn.soder@sdkuriren.se

Staffan Anderberg
staffan.anderberg@sdkuriren.se

Rose-Marie Tofte
rose-marie.tofte@sdkuriren.se

David Lång
david.lang@sdkuriren.se

**ÖVRIGA SKRIBENTER
I DETTA NUMMER**

Erik Almqvist, Erik Hellsborn,
Mattias Karlsson, Göran Olsson,
Harry Vinter, Poul Vinther Jensen,
Tony Wiklander, Jimmie Åkesson

UTGIVNING

SD-Kuriren utkommer med minst sex nummer per år till Sverigedemokraternas medlemmar samt övriga prenumeranter.

PRENUMERATION

Sex nummer - 50 kronor
Insättes på plusgiro 117 09 68 - 0

ANNONSERING

Se www.sdkuriren.se
eller ring 0455-151 33.

UPPLAGA

28 000 ex (mars 2006)

SD-Kuriren utges av Sverigedemokraterna och är officiellt partiorgan. De åsikter redaktionen eller externa skribenter uttrycker i tidningen behöver inte nödvändigtvis motsvara partiets ståndpunkter. Redaktionen tar tacksamt emot foton, artiklar, sakuppgifter, tidningsurklipp och teckningar. Insänt material betraktas som tillhörande SD-K:s arkiv. Redaktionen förbehåller sig rätten att korta, rätta, redigera, illustrera och publicera insänt material. Redaktionen ansvarar inte för obeställt material.

ISSN 0284-6861.

Besök SD-Kuriren på nätet!
Över 100 000 besök varje månad. Uppdateringar dygnet runt.

[www.sdkuriren.se]

Avkristning blev islamisering

Den 1 januari 2000 gick svenska kyrkan och svenska staten skilda vägar. Därefter skulle staten bli sekulariserad och kyrkan sköta sig och sin ekonomi utan inblandning av staten. Folkbokföringen som sedan urminnes tider skötts av prästerskapet övergick till att bli skatteverkets uppgift. Religionskunskap har ersatt kristendomsundervisningen i skolan och kristendomen ägnas inte mer intresse än någon annan religion.

Rose-Marie Tofte

Vi definierar Irland som ett katolskt land, England som ett protestantiskt, Tyskland som ett katolskt och så vidare. Men när det gäller Sverige är det idag svårt att se vår religiösa tillhörighet trots att landet har varit protestantiskt i över femhundra år. Särskilt om man betraktar det kulturella utbudet som tillhandahålls av Sveriges Radio och Sveriges Television.

SR driver sex radiokanaler och P1 har en daglig andaktsstund; klockan 5.45 - 5.55 måndag till fredag, helgsmål lördagar klockan 18.00-18.15 och gudstjänst söndagar klockan 11.00 - 12.00. På söndagsmorgnarna hörs den enda religiösa musikstun-

den "Andliga sånger" mellan 06.03-06.45, där lyssnarna får önska sig musikstycken. Till program med religiös anknytning ägnas 2 tim 47 minuter per vecka och då på tider när de flesta människor sover.

SVT är ännu sämre när det gäller program med religiös anknytning. Populära program som "Minns du den sången" har inte hörts på länge och skall enligt artikel i Världen Idag den 13 mars inte aktualiseras heller. Tvärtom så diskuterar man inom ledningen för SVT om det över huvud taget skall ges utrymme för kristen förkunnelse i ett mångkulturellt samhälle.

Sverige tillhör de länder som har en befolkning som älskar att sjunga i

kör. Sångkörerna kan man hitta i de flesta svenska orter. Trots detta får svenska folket hålla till godo med "Allsång på Skansen" under några sommarveckor. Är det av rädsla för att en religiös sång ska smygas in i körsångsprogram som man avstår från det som den svenska befolkningen verkligen tycker om?

Samtidigt som den svenska staten fränhänder sig allt som har med kristen livsåskådning att göra så tar man sig för med att införa religiösa påbud inom de av staten styrda organisationerna polisväsendet och militären. Till uniform skall poliser numera kunna bära kippa, turban eller huvudduk.

Inom det militära kan huvudduk eller turban bäras. I fält erbjuds muslimska värnpliktiga bön ledd av en imam i stället för korum och ledighet för religiöst firande (till exempel ramadan). Liksom i skolorna bjuds det på religiös mathållning. Två judiska barn i Malmö fick i höstas inte ledigt från skolan för att fira en judisk högtid men redan 1993 skickades ut en rekommendation till alla skolor i Malmö att muslimska barn kan vara lediga vid sina religiösa högtider efter skriftlig ansökan.

Man kan säga med Shakespeare att "det är något sjukt med landet Sverige"!

Våldet drabbar upphovsmännen

Centerpartiets politiker är utsatta för hot och partiets lokaler för skadegörelser. Massmedierna och riksdagspartierna har vaknat. Tidningar och TV-kanaler fylls av nyheter kring partiets utsatthet.

Björn Söder

bjorn.soder@sdkuriren.se

Under mer än ett decennium har detta varit en verklighet för oss sverigedemokrater: politiker har blivit misshandlade, hotade, avskedats från sina arbeten och utslutna ur fackföreningar. Ovanpå detta har våra möten blivit attackerade och lokaler har slagits sönder. Allt som oftast har det varit knäpptyst från massmedierna och riksdagspartierna. Inga avståndstagande till våldet har gjorts. Det har helt enkelt varit legitimt så länge det drabbat oss sverigedemokrater.

Våld i allmänhet och politiskt våld i synnerhet är förkastligt. I ett land som kallar sig en demokrati skall man kunna arbeta politiskt utan att riskera påföljder såsom misshandel, hot, trakasserier och yrkesförbud. Vi sverigedemokrater vet hur det är att leva under förhållanden som dessa. Det har vi i stort sett gjort sedan partiet bildades. Därför känner vi också empati med politiker från andra partier som blir utsatta för

obehagligheter på grund av sina politiska engagemang. Tydligt är denna empati inte ömsesidig. När gick till exempel centerpartister ut och tog avstånd från våldet som drabbar oss?

Nu har det politiska våldet kommit att nå ett riksdagsparti. Ironiskt nog har samhällets upphovsmän börjat drabbas av ett samhälle som de själva varit delaktiga i att skapa; centerpartiet har i allra högsta grad varit en delaktig part i skapandet av det mångkulturella våldssamhället, där olika grupper börjat slåss för sina egna särintressen. Den samhörighet och gemenskap som i hög grad tidigare präglade det trygga svenska samhället är borta. Nu ser vi kulturellt främmande enklaver som drabbar samman på svenska gator och torg. Politiska våldsgrupper sprider sitt gift i samhället och attraherar allt fler ungdomar som redan förlorat sina framtidshopp och som känner sig rotlösa i det nya Sverige.

Bakom våldet som nu drabbar centerpartiet står Syndikalistiska ungdomsförbundet (SUF) - en organisation som, tillsammans med sina bundsförvanter i Antifascistisk Aktion (AFA), tidigare varit inblandad i attacker mot Sverigedemokraterna. En av SUF:s frontfigurer är Petter Nilsson. Han var inbjuden av Sveriges television (SVT) och deltog i SVT:s politikarsåpa Toppkandidaterna. Där vann han en kvarts miljon i prispengar av vilka han

skänkte 100 000 kronor direkt till att sponsra den kampanj som nu utför våldet mot centerpartiet.

Få var de som protesterade mot att SVT gav skattepengar till en person som deklarerade att han tänkte skänka dem till antidemokratiska våldsrörelser. En av de få var dock Sverigedemokratisk Ungdoms (SDU) förbundsordförande, Martin Kinnunen, som krävde att SVT skulle dra in prispengarna:

"Det är inte rimligt att skattebetalares och licensbetalares pengar ska gå till organisationer som vill undergräva demokratin och som betraktar polis och riksdag som politiska missväxter. Jag tycker att SVT omedelbart borde besluta om att stoppa utbetalningen av prissumman tills dess de fått garantier för att licensbetalarnas pengar inte ska tillfalla rörelser som arbetar mot demokratin", skrev Kinnunen i ett pressmeddelande.

Tyvärre klingade hans krav ohört. Här hade centerpartiet haft goda möjligheter att ställa sig bakom Kinnunens krav. Det är kanske dags att samtliga riksdagspartier och massmedier vaknar upp och börjar reagera på det allt mer tilltagande politiska våldet? Inte bara när det drabbar dem själva utan också när det drabbar deras politiska motståndare, som till exempel Sverigedemokraterna.

"Enkla lösningar"

Efter Sverigedemokraternas framgångar i Ungt val, där partiet blev det tredje största, har ett stort antal politiker och ledarskribenter försökt finna olika förklaringar till framgångarna. De mest konspirationsteoretiskt lagda tycker sig ha avslöjat valfuskar. Andra, som vill ge intryck av en högre grad av personlig mognad, förklarar det som att ungdomar attraheras av "enkla lösningar på komplicerade samhällsproblem", som det står i en ledarartikel i Västervikstidningen den 10 juni. Liknande påståenden har funnits att läsa i flera tidningar den senaste tiden.

Efter Sverigedemokraternas framgångar i Ungt val vet etablissemangen inte hur resultatet ska bortförklaras. Försöken har dock varit både många och skiftande. Foto: Melker Dahlstrand

Det senare av de nämnda försöken till förklaring kräver förstås svar på nya frågor: Vilka är Sverigedemokraternas så kallade "enkla lösningar"? På vilket sätt är våra lösningar enklare än andra partiers? Och hur kommer det sig att våra "enkla lösningar" attraherar ungdomar mer än andra partiers lika enkla?

Med "enkla lösningar" skulle man kunna gissa att skribenten menar ogenomtänkta, oseriösa eller ogenomförbara lösningar. Om vederbörande skribent menar att våra lösningar skulle vara enklare eller mer ogenomtänkta än exempelvis Junilistans, Feministiskt initiativ eller Piratpartiets, så är påståendet skrattretande. Sverigedemokraternas nuvarande programdokument är avsevärt mer omfattande och mer väl genomarbetat än något annat partis utanför riksdagen. Inte ens Miljöpartiet och Kristdemokraterna överträffade det nuvarande SD på den punkten innan de kom in i riksdagen.

Studerar man riksdagspartiernas valmaterial från de senaste valrörelserna, finner man att även de fokuserar på just enkla budskap. "Jag bygger Sverige" (s), "Mänskligare Sverige" (fp) och "Det är jag som är Lennart" (c) är några typiska exempel för svenska riksdagspartiers valaffischer de senaste åren. Observera att dessa inte erbjuder någon lösning överhuvud taget. Vid en jämförelse av Sverigedemokraternas och riksdagspartiernas programdokument, finner den läskunnige att kvalitetskillnaden är marginell.

För att bemöta påståendena om våra "enkla lösningar" kan man hänvisa till Sverigedemokraternas principprogram där det står: "Vi avvisar försöken att anpassa människan efter storslagna utopier."

Detta betyder att vi inte tror oss kunna uppnå någon utopi över huvud taget. Vi är medvetna om att inget samhälle är felfritt, inte ens Sverige med en sverigedemokratisk regering. Vad våra program syftar till, är att ge väljarna en överblick över våra åsikter och i vilken riktning vi menar att landet bör utvecklas. Att ingenting kommer bli enkelt är vi väl medvetna om. Det visas av hur våra program är skrivna och, inte minst, av de erfarenheter vi dragit av utländska exempel. För fem år sedan var Danmark på väg i ungefär samma riktning som Sverige, om än inte i riktigt lika snabb utförsbacke. Sedan år 2001, då den nya regeringen med stöd av Dansk Folkeparti tog över, har den negativa trenden kunnat vändas till någonting positivt. Oavsett om danskarna haft "enkla lösningar" på sina problem eller inte, låt oss utreda huruvida dessa är tillämpliga i Sverige eller inte. För att det ska kunna ske måste dock Sverigedemokraterna ta plats i riksdagen i höst.

David Lång

Dåliga betyg för den svenska sjukvården

Enligt flera färskas undersökningar som gjorts angående sjukvården i Sverige, visar det sig att Sverige ligger väldigt dåligt till i jämförelse med flera länder; både länder med en solidarisk finansiering av sjukvården och länder som inte har det, till exempel USA och Mexico.

Göran Olsson

Om man jämför Sverige med våra grannländer Danmark och Norge visar det sig att patienten där oftast är färdigbehandlad innan ens patienten i Sverige kommit till en specialist. Att den utvidgade vårdgarantin som just trätt i kraft skulle förbättra siffrorna återstår att se, men verkar föga troligt. Det är inte rimligt att vi har så mycket sämre sjukvård än vad våra nordiska grannar har.

När det gäller inkomstgrupper och sjukvård visar det sig att trots att den svenska sjukvården är solidariskt finansierad och ska vara lika för alla oavsett ställning eller inkomst, så stämmer det inte då de lägre inkomstgrupperna har färre läkarbesök än vad de högre inkomstgrupperna har. Det tycks pågå en oroande utveckling där man prioriterar patienter efter samhällsstatus.

Viss privatvård skulle kunna vara

ett sätt att komma tillrätta med dessa problem, så länge principen lika sjukvård för alla oavsett inkomst eller samhällsstatus upprätthålls, vilket varit och skall vara hörnstenen i svensk sjukvård. Det är något vi varit stolta över här i Sverige, men nu verkar färgen ha flagnat betydligt.

Som Sverigedemokraterna har påtalat tidigare när det gällt nedläggningar av sjukhus och olidligt långa transporter, så ökar det här givetvis på väntetiderna överlag. Man borde kunna kräva att få den vård man behöver i så stor grad som möjligt i närområdet. Då minskar också behandlingstiderna och köerna i vården, om vården görs mera tillgänglig för patienten. Patienten borde även uppnå en högre livskvalitet om man slapp långa väntetider och resor.

Om man lade ned landstingen – något som Sverigedemokraterna krävt under lång tid – som svällt till gigantiska penningslukande kolosser och istället lät läkare och personal bestämma över lokala sjukhus, kunde vi frigöra stora resurser. Nu går istället stora summor till politiskt tillsatta byråkrater som ägnar sig åt spekulerande i konst och en massa flumprojekt som inte har ett dugg med landstingets huvudsakliga uppgifter. Ännu mer aktuellt blir nu de så kallade studieresorna som byråkrater och vissa politiker med förkärlek ägnar sig åt, oftast till riktigt

exotiska platser för att till exempel jämföra vissa system. Men det kanske vore bättre att se på våra nordiska grannar som ligger långt före oss, istället för att studera fotvården i till exempel Malaysia. Som svensk medborgare ska man kunna kräva likvärdig vård om man så bor i Storuman eller Ystad. Därför är det av största vikt att man slutar lägga ned fullt fungerande mindre enheter inom sjukvården för att skicka patienter på olidligt långa resor till stor-sjukhus.

Om man ser på till exempel Värmland så är det socialdemokraterna med hjälp av sina samarbetspartners som lagt ned flera fullt fungerande sjukhus. I Säffle fanns förr en mycket bra operationsavdelning som nu är nedlagd. Deras höftledsoperationer var av absolut högsta klass. Men detta är bara en i raden av mindre sjukhus som lagts ned över hela Sverige. Enligt senaste uppgiften ska man återuppta operationerna på Säffle sjukhus, denna gång i privat regi efter massiva protester från medborgarna över den tidigare nedläggningen.

Så sammantaget kan vi se sjukvården som en stor fråga inför valet, där Sverigedemokraterna kan fylla en viktig funktion genom att ta upp de orättvisor och missförhållanden som döljer sig inom svensk sjukvård.

blogg@sd-k

Sedan en tid tillbaka finns Jimmie Åkessons blogg på www.sdkuriren.se, där aktualiteter kommenteras.

Vad då totalstopp?

I Svenska Dagbladet den 5 maj ägnas visst utrymme åt de (numera) fyra så kallade uppstickarna i valet. Det handlar om Feministiskt initiativ, Sjukvårdspartiet, Junilistan – och Sverigedemokraterna. Jag skrev för några månader sedan, apropå Junilistans besked att ställa upp i riksdagsvalet, att det blir trångt om det mediala utrymmet den här gången men att vi skulle kunna hamna i en situation där vi åker med av bara farten. Vi vet ju att media älskar Nisse Lundgren och Gudrun Schyman och med tanke på att vi i opinionsmätningarna samlar större stöd än dessa båda tillsammans vore det mycket ohederligt att inte låta oss medverka på samma villkor. Till en början ignorerade man oss helt, men på senare tid verkar man ha bestämt sig för att vi ska få vara med på ett hörn – om än ett litet sådant.

Samma villkor är det förstås inte tal om. Både Lundgren och Schyman får utrymme att breda ut sig i tv-soffor och debattprogram. Sådant kan vi bara drömma om. Visst, det händer att vi blir inbjudna men som regel blir det återbud i sista stund eftersom de övriga partierna konsekvent vägrar befinna sig i samma tv-studio som oss. Vore jag journalist skulle jag i en sådan situation inte låta mig styras utan helt enkelt låta platserna bredvid våra stå tomma. Det där med fri press tycks dock ha försvunnit någonstans på vägen mellan journalisthögskolan och redaktionsrummen. Politik i tv ska numera vara underhållning snarare än information, och en nästintill tom tv-studio har sannolikt ett begränsat underhållningsvärde.

Hursomhelst. I SvD-artikeln påstås att Sverigedemokraternas viktigaste valfråga är ett "totalstopp för asylinvandring". Det är inte riktigt sant, och det var heller inte vad jag sa i intervjun. Vår viktigaste valfråga är en ansvarsfull invandringspolitik, där antalet invandrare inte ska överstiga nivåerna i våra grannländer. Däremot är Sverige, med tanke på den ansträngda situationen, i stort behov av andrum och då finns det anledning att fundera över om inte ett totalstopp för asyl- och anhöriginvandringen vore önskvärdt för ett bra tag framöver?

Det har blivit lite politiskt korrekt att prata om "misslyckad integrationspolitik". De som framför det är dock inte beredda att koppla detta misslyckande till invandringens omfattning och hantering. Sveriges invandringspolitik är unik till sin omfattning i förhållande till andra länder i vårt närområde. De sista åren har antalet permanenta uppehållstillstånd på nytt skjutit i höjden – runt 60 000 människor per år. Vi ställer oss några frågor: *Hur ska alla dessa människor kunna integreras, när det inte finns några jobb? Hur ska alla dessa människor kunna integreras, när de flesta bosätter sig i redan invandratäta förorter kring våra storstäder? Hur ska alla dessa människor kunna integreras, när en stor del av dem inte visar minsta intresse av att anpassa sig till och bli en del av det svenska samhället.*

Så länge vi fortsätter att bevilja fler permanenta uppehållstillstånd än vad vi lyckas skapa arbetstillfällen, finns det ingen integrationspolitik i världen som kan fungera. Det är ett faktum, som alla ansvarskännande politiker måste förhålla sig till. Sverige ska hjälpa flyktingar. I första hand ska den hjälpen vara inriktad på så kallad hjälp till självhjälp på plats i närområdet. På så sätt hjälper vi många fler än om vi ska försörja dem inom ramen för det svenska välfärdssystemet. Vi har också, genom internationella konventioner, förbundit oss att ta emot ett antal skyddsbehövande flyktingar, vilket vi ska fortsätta med. Det är dock viktigt att genomströmningsprincipen får råda och att de uppehållstillstånd som utfärdas är tillfälliga.

Det finns också människor som kommer till Sverige av andra skäl, till exempel för att arbeta eller studera. Det kan också handla om adopterade barn eller om människor som avser bilda familj med en svensk. Sådan invandring har vi, i någon mening, alltid haft. Givetvis ska den, precis som i dag, vara reglerad men det rör sig trots allt om ett litet antal människor som i många fall kan tillföra vårt land mycket gott. Det vi vänder oss emot är det omfattande asylmissbruk, som förekommer framför ögonen på oss alla. Vi vänder oss emot att Sverige blivit en fristad för internationella brottslingar och islamistiska terrorister. Vi vänder oss emot att det inte ställs några krav på de invandrare som kommer hit. Vi vänder oss emot att våra folkvalda politiker omdanar vårt land till oigenkännlighet.

Nolltolerans mot asylmissbruk är en bra början för att få Sverige på fötter!

Ödesdiger lag om asyl

SVT:s Rapport sände annandag påsk ett inslag med Mats Mattsson, internationell åklagare. Denne oroar sig för Sveriges inre säkerhet med anledning av den allmänna amnestin som folkpartiets Birgit Friggebo gav på försommaren 1994 till 80 000 asylsökande undan krigen på Balkan. Permanent uppehållstillstånd gavs utan att asylskälen utreddes.

Mattsson berättade förhistorien. Under krigen på Balkan strömmade cirka 13 500 män från Iran, Irak och andra muslimska länder till Bosnien för att förstärka dess armé. Borgmästarna i de bosniska städerna skrev in blanco på dokument som bevisade att de nytilkomna var infödda bosnier. Vederbörande kunde sedan fylla i dokumenten med data och foto.

De falska bosnierna var enligt Mattsson utbildade för terroristverksamhet och medföljde flyktingströmmarna ut över Europa,

bland andra länder till Sverige. När så Friggebo genom sitt beslut gav dem permanent uppehållstillstånd hade de tillgång till EU-länderna genom det svenska passet. Detta tillsammans med det bosniska passet och pass från hemländerna gör att de obehindrat kan röra sig över hela världen.

Åklagare Mattsson med flera oroar sig för att det nu i Sverige kan finnas många terroristceller som bildats av de falska bosnierna bland de 40 000 som fick permanenta uppehållstillstånd. En tjänsteman från FOI (Totalförsvarets forskningsinstitut) intervjuades också och han hyste samma farhågor, men ansåg att det skulle vara för komplicerat att så här långt efteråt ta reda på vem som hade falska identitetshandlingar med sig 1994.

Om de falska bosnierna har fått svenskt medborgarskap kan de känna sig säkra. Den nya medborgarskapslagen som infördes 1 juli 2001 säger att "Om en person får svenskt

medborgarskap och det efteråt kommer fram att han/hon fått det genom att ha uppgivit en felaktig identitet, kan svenska myndigheter inte återkalla det".

Birgit Friggebo lär vid en middag på Smålands Akademi ha sagt till sin bordsgranne att "det bästa hon gjort under sina politiska år var att låta flyktingarna få stanna i Sverige". Ett ministerstyre som visat sig vara en björntjänst för det svenska folket. Sverige var då på väg ner i en ekonomisk svacka, hade inga faciliteter eller riktlinjer klara för omhändertagandet av så många människor på en gång. Ekonomiska förutsättningar fanns inte heller.

Sverige har inte hämtat sig än efter den påfrestningen och kommer kanske aldrig att kunna göra det. Statskulden steg åren efter Friggebos "bästa beslut" och ligger fortfarande kvar på 1 258 miljarder kronor.

Rose-Marie Tofte

VALET NÄRMAR SIG MED STORMSTEG...

STÖD VALFONDEN, PG: 629 32 70-2

Universitetsstudie: Ungdomsrånen är ett krig mot svenskarna

I tidningen Skånska Dagbladet kunde man den 18 mars läsa om sociologen Petra Åkesson som i en C-uppsats vid Lunds universitet intervjuat unga invandrare i Malmö som rånat svenskar. Åkesson menar att hon som utlandsadopterad med ett icke-svenskt utseende lättare kunnat få ärliga svar från de kriminella invandrarna, eftersom de i viss mån har räknat henne till sin grupp.

Mattias Karlsson

Enligt en studie är den huvudsakliga drivkraften bakom ungdomsrånen inte materiell vinning utan de är snarare en del i ett pågående "krig mot svenskarna" och det svenska samhället.

Slutsatsen i Åkessons studie är att den huvudsakliga drivkraften bakom rånen inte är materiell vinning utan att de snarare är en del i ett pågående "krig mot svenskarna" och det svenska samhället.

Svennar inte att lita på

Åkessons tes är att invandrarna upplever utanförskap och förödmjukelse, vilket skapar ett hämndbegär som går ut över svenska ungdomar. Som exempel på den diskriminering som invandrarna säger sig uppleva och som anses vara grunden till deras hat mot det svenska samhället nämns att de har uppfattningen att deras svenska klasskompisar får ett leende och "växelpengarna tillbaka i handen" när de handlar i kiosken medan invandrarungdomarna får tillbaka växelpengarna "långt ut på disken" med en missnöjsfull blick.

Sociologen Masoud Kamali gav i Svenska Dagbladet den 28 februari år 2000 en annan förklaring till invandrarungdomars utanförskap och svenskfientlighet som skiljer sig från den om misstänkta kioskbiträden. Kamali menade att: "Vad barnen då får med sig från hemmen är att svenskar går inte att lita på och att det är bäst att klara sig på egen hand. Föräldrarnas attityder och handlingar bidrar till en känsla av utanförskap hos ungdomarna..."

De kriminella invandrarna uppger för Åkesson att de helst väljer sven-

ska rånoffer och de beskriver svenskarna som "rädda, mesiga och dumma".

En av de intervjuade invandrarungdomarna uppgav vid en intervju att:

"Makt för mig är att svenskarna ska se på mig och lägga sig ner på marken och pussa mina fötter."

Petra Åkessons studie bekräftar till stora delar resultatet från en D-uppsats i sociologi utförd av studenten John Järvenpää vid Göteborgs universitet år 2000. Studien bestod av djupintervjuer med utlandsfödda ungdomar som medverkat vid personrån. Järvenpää konstaterade att en etnisk dimension förelåg vid rånen i den bemärkelsen att att rånarna skulle avstått från att utföra rånen om offret varit en medlem av samma etniska grupp som de själva. För vissa av rånarna fanns även inslag av avoghet mot svenskar invänt i motivbilden.

En rapport från Brottsförebyggande rådet 2001 beträffande ungdomsrånen i Stockholm och Malmö gav ytterligare stöd för denna tes, då BRÅ konstaterade att 69 procent av de misstänkta gärningsmännen var utlandsfödda, 21 procent var födda i Sverige med minst en utlandsfödd förälder och 10 procent födda i Sverige av svenska föräldrar. Bland offren var förhållandena omvända då 71 procent av offren var födda i Sverige av svenska föräldrar, 22 procent födda i Sverige med minst en utländsk förälder och endast 5 procent

var födda i utlandet.

Företeelsen att rånare med invandrarbakgrund medvetet väljer ut svenska offer har också bekräftats av flera poliser.

Hade inget att göra

Polisen Marie Jönsson uppgav i Kvällsposten den 14 januari år 1999 att: "Flera barn har berättat i förhör att de helst anfaller svenska barn vid rikemansskolor".

I andra förhör berättar barn varför de plötsligt ger sig på unga svenska killar och tjejer.

- Vi hade inget att göra, så vi gav oss på några "svennar"..."

Trakasserar offer

I Göteborgsposten kunde man den 30 april år 1998 läsa följande:

"Mönstret, som GP berättade om tidigare, att invandrare i tonåren väljer ut och rånar jämnåriga svenskar är detsamma. Rånarna tar inte bara bytet och försvinner. De stannar kvar och trakasserar sitt offer.

- Jag har talat med mina kollegor och i samtliga utredningar går mönstret igen. Svenskar är rånoffer och rånarna är invandrare från nordöstra Göteborg, säger Hans Millegård...

Polisens bild av att det rör sig om rasism mot svenskar har förstärkts under utredningens gång. Ett rånoffer har berättat att rånarna först frågade om han kom från Sverige innan de slog till. 'Killen är svensk men har mörkt hår...'

Noterat...

Vänstervriden bild av svensken i SFI-litteratur

I rapporten "Välkommen till Sverige, om politisk snedvridning i kurslitteratur i SFI", utgiven av den borgerliga tankesmedjan Timbro, framkommer uppgifter som gör gällande att den som läser svenska för invandrare, SFI, ges en vänstervriden bild av svensken och Sverige, rapporterar Världen idag den 5 april.

Timbro har valt att granska historiebrev och all dagliga händelser i tio läroböcker i SFI från fyra olika förlag. Enligt författarna till rapporten lider materialet av "allvarliga brister", samtidigt som de menar att böckerna har en "ideologisk slagsida åt vänster".

Enligt den granskade SFI-litteraturen deltar en typisk svensk i fackmöten och demonstrerar på arbetarrörelsens dag den 1 maj. Vidare beskrivs den svenska historien nästan uteslutande i arbetarrörelsens perspektiv samtidigt som politiska budskap med socialdemokratiskt innehåll smygs in i beskrivningen av vardagsituationer.

Nima Sanandaji, en av författarna bakom rapporten tillika doktorand vid Cambridge University, menar att snedvridningen är extra allvarlig då SFI-undervisningen ofta är en viktig del av den bild invandrare får av Sverige.

- Ju längre jag studerade och ju mer jag lärde mig om Sverige, desto underligare blev det att en politisk kraft kan dominera läroböcker i så hög grad. Att se tillbaka på det material som jag själv och min familj studerade är chockerande. Det påminner mycket om vad jag som liten studerade i iranska skolor, men där rådde åtminstone inga tvivel om att materialet var propaganda, säger Nima Sanandaji.

Motstånd mot familjepolitiken

Hela två tredjedelar av det svenska folket anser att samhället ska göra det ekonomiskt möjligt för föräldrar att vara hemma med barnen till dess att de fyller fyra år, vilket visar att regeringens familjepolitik saknar stöd hos det svenska folket, detta enligt en Sifo-undersökning gjord på uppdrag av Världen idag.

1 000 svenskar fick under perioden den 18-20 april svara på frågan "Anser du att samhället ska göra det ekonomiskt möjligt för föräldrarna att få vara hemma med sina barn tills de är fyra år?". Hela 64 procent valde att svara ja på frågan och endast 27 procent svarade nej.

Resultatet i Sifo-undersökningen ligger helt i linje med vad Sverigedemokraterna anser i frågan. Följande står att läsa i Sverigedemokraternas familjepolitiska handlingsprogram:

"Sverigedemokraterna vill främja en utveckling som ger familjerna en större självständighet och ökad valfrihet. Ett skyhögt skattetryck i kombination med kraftiga subventioner av vissa barnomsorgsformer har gjort att många familjer tvingats välja barnomsorg efter ekonomiska kriterier istället för beakta vad som är bäst för just deras barn.

Sverigedemokraterna vill avskaffa maxtaxan inom barnomsorgen och istället tilldela föräldrarna en summa pengar som står i rimlig proportion till den kostnad som kommunala barnomsorgen har för varje barn. På så sätt kan föräldrarna själva välja den form av barnomsorg som passar deras barn bäst och ingen är mer kompetent att göra det valet än just föräldrarna."

Ett svek mot svenska arbetare

Enligt uppgifter från Sveriges radio kommer socialdemokraterna, vänsterpartiet och folkpartiet i höst att presentera ett förslag som öppnar för en ökad arbetskraftsinvandring från länder utanför EU. Arbetskraftsinvandrarna skall i förlängningen även kunna få permanenta uppehållstillstånd, vilket SD-Kuriren tidigare rapporterat.

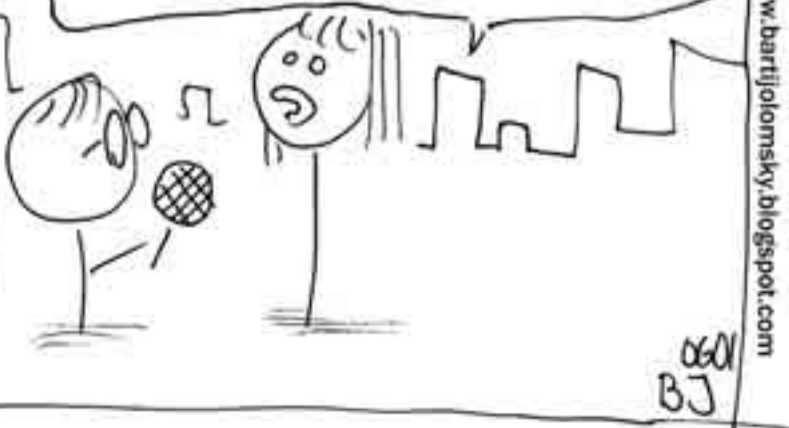
Sverigedemokraternas ordförande Jimmie Åkesson är mycket kritisk till förslaget.

- Det är ett svek mot svenska arbetare att i ett läge med stor arbetslöshet öppna upp för en ny arbetskraftsinvandring. En eventuell brist på arbetskraft inom vissa områden borde i första hand korrigeras genom förändringar inom det svenska utbildningsväsendet, säger Åkesson i ett pressmeddelande och fortställer:

- Att arbetskraftsinvandrarna och förmodligen även deras anhöriga skall kunna få permanenta uppehållstillstånd riskerar också att ytterligare förvärpa de kulturella motsättningarna i vårt samhälle. Om Sverigedemokraterna finns representerade i riksdagen efter höstens val kommer vi att arbeta för att förslaget stoppas.

SOM SAGT...

När Hasse först berättade det för mig, alltså verkligen kom ut ur garderoben så blev jag väldigt chockad. Men nu har jag vant mig vid att han säger att han är stolt över att vara Svensk.

Bluffen med de apatiska flyktingbarnen

I ett debattinlägg på DN Debatt den 2 maj skriver regeringens utredare bakom rapporten "Asylsökande barn med uppgivenhets-symtom - trauma, kultur, asylprocess", att de apatiska barnen, som tillsammans med sina familjer söker asyl i Sverige, inte är något annat än en bluff. Utredarna konstaterar att de apatiska barnen nästan alltid tillfrisknar omedelbart efter det att familjen beviljats uppehållstillstånd.

Richard Jomshof

richard.jomshof@sdkuriren.se

Utredarna utgick i sin rapport utifrån tre frågeställningar som uppkom efter deras första undersökning:

1. Varför drabbas asylsökande barn från vissa geografiska områden?
2. Vad kan ha bidragit till förekomsten av problemet - traumatiska händelser i hemlandet, asylprocessen i Sverige eller andra faktorer?
3. Varför förekommer problemet enbart i Sverige och först under 2000-talet?

Studien slår tydligt fast att traumatiserande händelser i hemlandet (de reserverar sig dock med att det kan finnas undantag) inte är någon förklaring till de asylsökande barnens uppgivenhetstillstånd i Sverige. Inte heller är det orimligt lång tid för besked om familjen får stanna eller inte som skapar uppgivenheten. Däremot kan familjen själv dra ut på väntetiden genom möjligheten att överklaga beslut och lämna in nya ansökningar om uppehållstillstånd. Likaså bidrar familjerna själva till långa väntetider genom att de saknar identitetshandlingar och ljuger om vart de kommer ifrån.

Utredarnas fördjupningsstudie sätter fokus på föräldrarnas ansvar och deras påverkan på barnens situation. Det slås vidare fast att fenomenet med apatiska barn är förbehållet Sverige; inget annat land uppvisar apatiska barn. Och de konstaterar att de debattörer som hävdar motsatsen inte har kunnat presentera några bevis, dokument eller vetenskapliga rapporter som kunnat bekräfta motsatsen. Istället konstaterar utredarna att flera experter inom området uppmärksammat att föräldrar kan påverka eller tvinga sina barn att hamna i ett sjukt tillstånd i syfte att uppnå egen vinning, samtidigt som man konstaterar att:

"Erfarenheterna visar också att barnens tillfrisknande nästan alltid inträffar efter ett beviljat uppehållstillstånd, oberoende av föräldrarnas omsorgsförmåga och oavsett hur stora vårdinsatserna har varit."

Ingen nyhet

Uppgifterna som presenteras av regeringens utredare är dock ingen nyhet. I Svenska Dagbladet den 22 november 2005 rapporteras till exempel att Migrationsverket valt att avslöja förekomsten av asylsökande föräldrar som medvetet vanvårdar sina barn, det vill säga att föräldrarna medvetet gör sina barn apatiska för att få stanna i Sverige.

Annica Ring på Migrationsverkets mottagningsenhet 3 i Stockholm, med uppgift att handlägga de så kallade apatiska flyktingbarnen i Stockholm, säger sig vara kritisk till socialtjänst och vårdpersonal som struntar i att agera när det finns misstanke om brott mot dessa barn, varför hon valt att polisanmäla tio fall. Ring berättar om vårdpersonal på ett behandlingshem som sett hur föräldrar hållt ut barnets näringslösning utan att anmälan gjorts, trots att den socialarbetare eller läkare som inte anmäler ett misstänkt brott riskerar att åtalas för tjänstefel. Det berättas vidare om minst två fall där barn förts med ambulans till sjukhus med förgiftningssymptom, samtidigt som det finns misstankar om att barn utsatts för sexuella övergrepp samt människorov.

Inte biologiska barn

Det framkommer dessutom uppgifter som gör gällande att man på Migrationsverket och hos polisen haft misstankar om att de utsatta barnen inte nödvändigtvis är föräldrarnas biologiska barn, utan kanske barnhemsbarn och gatubarn som köpts i syfte att offra dem i asylprocessen. "Om man har fyra barn, varför går man då under jorden med bara tre av dem och lämnar ett åt sitt eget öde, som vi sett exempel på", ställer sig Annica Ring frågande och menar att de asylsökande som kommer till Sverige ofta är oerhört "driftiga och har satsat allt på ett kort".

I Sveriges Radio den 22 november 2005 säger Annica Ring dessutom:

– Barnläkarföreningen och många andra har drivit tesen att det är trauma som ligger bakom alla apatiska barns tillstånd i Sverige. Jag tror att

"Det är häpnadsväckande att man inom barnmedicinen och barnpsykiatrin inte har sett till att de här barnen blivit omedelbart intagna på sjukhus."

man måste våga diskutera även andra alternativ, eftersom jag tror att det kan finnas sådana. Det är märkligt att det är så många just i Sverige, men om man säger något om det idag blir man betraktad som cynisk eller rasist.

I SVT 24 den 3 maj 2006 säger psykiatern Tomas Eriksson att:

– För mig är det alldeles uppenbart att de här barnen har blivit manipulerade i syfte att få uppehållstillstånd i Sverige. Det finns många

Debatten om de apatiska invandrarbarnen har varit infekterad och som vanligt när det gäller invandningsfrågan har mediernas information med några undantag varit selektiv och vinklad. Bild: bartijolomsky.blogspot.com

saker som stödjer det.

Vidare kallar Eriksson tillståndet för "konstlat och konstruerat" och menar då att barnen drogats med läkemedel, samtidigt som han konstaterar att de allra flesta tillfrisknar så fort de får uppehållstillstånd, det vill säga när det inte finns skäl att vidhålla det manipulativa beteendet.

– Det är häpnadsväckande att man inom barnmedicinen och barnpsykiatrin inte har sett till att de här barnen blivit omedelbart intagna på sjukhus. [...] Men de här barnen har fått ligga hemma och visats upp i tv [...] Jag tycker det är en skandal, säger Eriksson vidare.

"Det finns inga apatiska barn"

Nyhetskanalen TV4 rapporterade den 7 oktober om en ledande polis inom gränspolis i Norrland, med uppgift att verkställa avvisningarna, som klart och tydligt deklarerar att det inte finns några apatiska barn. I stället menar polismannen att de bara "spelar". Enligt polismannen åter barn, som legat apatiska i Sverige, mat på flyget hem, samtidigt som barn som i Sverige suttit i rullstol är helt friska vid ankomsten till sina hemland. Till TV4 säger polisen följande:

– Många som är jättesjuka här, hela vägen ut till planet, de börjar tillfriskna på planet. Av någon underlig anledning så blir de friska. [...] Apatiska barn som inte vill äta, men på planet trycker de i sig mackor och allt de kan hitta. Visst är det konstigt? [...] Det är ju faktiskt så att många sitter i rullstol och har färdtjänst här och så när de kommer ner till Sarajevo så är de friska.

Säljer asylresor till Sverige

Den 24 november 2005 gick Svenska Dagbladet ut med nyheten att det finns en affärsmässig verksamhet i Ryssland och i före detta Sovjetrepubliker, vilka är specialiserade på så kallade asylresor till Sverige, där man lär ut hur man bäst lurar svenska myndigheter. Så sent som sommaren 2005 ska dessa resebyråer lämnat tips om vilka läkemedel föräldrarna bör använda för att deras barn ska framstå som apatiska. Enligt tidningen kan flera källor bekräfta att barnen utnyttjas i syfte att erhålla asyl i Sverige. En av dessa resebyråer har enligt uppgift uppgivit att de förmedlat asyl till fler än 7 000 personer från en rad länder, detta till ett pris mellan 3 000 och 15 000 dollar.

Svenska Dagbladet berättar vidare om en svensk affärsman, verksam under tio års tid i Moskva, som personligen besökt flera sådana resebyråer i Moskva såväl som i S:t Petersburg, vilka har filialer i länder som Armenien, Azerbajdzjan, Georgien och Uzbekistan. På dessa resebyråer, i vars fönster det förekom reklam med texten "Vill du bli medborgare i Sverige?", har man sålt resor där det i stort sett garanteras att köparen kommer att erhålla permanent uppehållstillstånd i Sverige. Detta genom att erbjuda detaljerade instruktioner hur man ska gå tillväga för att barn ska framstå som sjuka och apatiska, men också vilken medicin som framkallar dessa symptom, samtidigt som man berättar att den asylsökande ska göra av med alla dokument innan man anländer till

Sverige.

Vidare ger man rådet till dem som ämnar bege sig till Sverige att gå under jorden om man skulle nekas asyl, samtidigt som man uppger att det är bra att söka hjälp hos Svenska kyrkan och dess prästerskap. Advokater och ryska kontaktpersoner i Sverige ska också ha namngivits. Svenska Dagbladet hänvisade också till en "centralt placerad tjänsteman med god insyn i asylärenden" som inte bara bekräftar att barn används som redskap i asylprocessen, utan även att det blivit värre med åren.

– Jag känner själv till ett fall där jag helt säkert vet att ett äldre barn frivilligt låg ner för att verka apatiskt. Ett annat fall gäller en familj. Där fick ett barn stryk efter det att en tjänsteman som skulle kontrollera barnets välbefinnande varit på besök. Anledningen var att föräldrarna tyckte att barnet varit alltför glatt, uppgav tjänstemannen för Svenska Dagbladet.

Sd vågar säga ifrån

Redan i maj 2005 uttalade Sverigedemokraterna krav på skärpt kontroll av föräldrar till apatiska invandrarbarn, dock utan någon som helst reaktion. Krav på DNA-test av föräldrar till apatiska invandrarbarn har också framförts från Sverigedemokraternas sida.

Genom lagen om amnesti som riksdagspartierna drev igenom i höstas, premieras nu föräldrarna som tvingat sina barn till apati och andra misantropiska individer som sökt asyl men saknar skäl för att stanna. Det är inget annat än en regelrätt skandal.

Tio år med uteblivna framgångar

Nu har Göran Persson varit Sveriges statsminister i tio år. Men hans eftermäle lär knappast bli som Gustav III:s "Det stod ett skimmer över Görans dagar". Därtill har Sverige backat för mycket på för många områden.

Skolan har successivt försämrats sedan Persson som skolminister stöpte om gymnasieskolan med nedskärningar av antalet timmar för viktiga ämnen som historia. Detta har korrigerats med en dyr kampanj om Förintelsen samtidigt som kommunismens/socialismens illgärningar med miljontals döda människor som följd, har förpassats till historiens dunkla vrår.

Rektorer för grundskolorna har tillsatts mer på politiska grunder än med krav på behörighet. Busliv präglar alltför många skolelevers dagliga tillvaro och har säkerligen medverkat till att var fjärde elev går ut grundskolan utan godkända betyg. Komvux används numera som ersättning för normal skolgång och belastar därmed kommunernas redan ansträngda ekonomi. I stället för att förbättra grundskolan har staten under Perssons ledning skapat 22 högskolor och 14 universitet.

Sjukvården fungerar dåligt trots garanti-dagar, veckor och månader. Långa väntetider för svårt sjuka gör att de som har råd åker utomlands (inom EU) för att få hjälp. EU-rätten påbjuder att hemlandets försäkringskassa skall betala räkningen. Detta förfarande skall nu regleras genom att Försäkringskassan skall ges direktiv att utfärda tillåtelse för sådana sjukresor i förväg. Utan denna tillåtelse betalar Försäkringskassan inga räkningar. Vårdbehövande ska därmed kunna hållas kvar i köerna inom landets gränser.

Äldrevården urholkas mer och mer. I oktober 2005 saknades 13 500 vårdplatser för äldre som inte är helt friska. Trots detta läggs vårdhem ner och man inriktar sig på hemtjänst vare sig människorna vill ha detta eller inte. Nu i valtider flaggar Persson med att 10 miljarder ska avsättas för äldrevård under 10 års tid. Det kan ju låta mycket generöst men om man betänker att det är endast en miljard per år som skall fördelas mellan 290 kommuner, så förstår man att utfallet kan bli att det kommer att finnas pengar till ännu ett halvt ägg per dag för vårdtagarna.

Företagen har fått det allt svårare att klara omkostnaderna för sin produktion på grund av större ekonomiska åtaganden gentemot personal. Förutom arbetsgivaravgiften skall hela sjukpenningen betalas av arbetsgivaren de första två veckorna av en sjukskrivningsperiod, därefter 15 procent av densamma. Inte underligt att de företag som kan, flyr fältet och förlägger produktionen i andra länder.

Pensionssystemet som sjöattes 2003 är ett korthus som kan rasa närhelst börsen fallerar. ATP-fonderna har åderlätits kontinuerligt

Nu har Göran Persson varit Sveriges statsminister i tio år. Men hans eftermäle lär knappast bli som Gustav III:s "Det stod ett skimmer över Görans dagar". Därtill har Sverige backat för mycket på för många områden. Foto: Pawel Flato

alltsedan det omskrutna "miljonprogrammet" startades. Då kallades det för lån men i proposition 1983/84:50, sid. 71, fastslås att "ATP-avgifterna kan betraktas som skatt och att AP-fonden därför var statliga medel". Riksdagsmeddelande nov. 1994 säger: "Genomförandegruppen beslutade vid en kontroll våren 2004 att inga nya medel ska överföras från AP-fonderna till statsbudgeten den 1 januari 2005, men att frågan om en eventuell ytterligare överföring får tas upp vid ett senare tillfälle."

Detta förfarande har gjort att AP-fonderna nu är beroende av utfallet på aktieinnehavet på börsen eftersom pengarna i fonderna förmeras där. Pensionerna uppräknas vart år emot ett balanstal. Om tillgångar och skulder inom pensionssystemet är likvärdiga blir detta = 1. Om tillgången är mindre än skulden blir balanstalet negativt, till exempel 0,9 och då sjunker den enskildes pension med 10 procent det året. Den enskilde pensionären är således dubbelt beroende av börsen eftersom det egna fondvalet också kan påverkas av börSENS upp- eller nedgång.

Byråkratin har vuxit det senaste decenniet. Regeringskansliet har mer än fördubblats och där ingår numera 4 500 personer. Statliga myndigheter kan räknas till närmare 560 olika verk, företag och institutioner, vars ledningsgrupper får osannolikt höga löner och pensionsförmåner. LKAB, Posten och Sys-

tembolaget är antagligen bara toppen på kostnadspyramiden.

Som skäl för detta anges att man måste locka kompetenta personer från den civila företagsfären men detta motsägs av att det mestadels är politiskt verksamma personer som får de eftertraktade direktörsposterna. Jämförelser görs också internationellt, men när har det hänt att ett stort utländskt företag överbjudit ett svenskt för att få överta en direktör? Tvärtom, så får svenska uppköpta företag oftast en utländsk chef om företaget inte flyttar verksamheten från Sverige.

Kulturlivet har förflockats med hjälp av den statliga televisionen, vars chefer tillsatts av regeringen. SVT har blivit dagens Colosseum, där massorna roas av uppskrivade föreställningar i samband med melodifestivaler eller sportevenemang. Månader innan evenemangen ska gå av stapeln körs program efter program med åsikter och tips av så kallade experter på området. Inte ens nyhetsprogrammen hålls fria från vadhållning och gissningar om vem som ska vinna.

Nutids-, historiska- och politiska dokusåpor där de medverkande tävlar i konsten att förnedra andra människor avlöser varandra. Expedition Robinson, Riket och Kronprinsessan är några exempel. Våldskulturen hyllas i från främst USA inköpta action-filmer med vapenfixering, våld, mord och allmän förstörelse som stående ingredienser. Märkligt nog serveras denna våld-

spornografi under rubriken underhållning.

Brottsligheten har vuxit sig stark i Sverige och triader och andra kriminella organisationer har fått fotfäste här den senaste tiden. Antalet polismän är inte tillräckligt för att möta den ökande brottsligheten, sedan polishögskolan stängdes för undervisning 1997 och nyutbildade poliser inte kom ut i samhället förrän 2002. Offentligt anställda personer som har kontakt med allmänheten upplever dagligen hot på sina arbetsplatser. Akutmottagningar på sjukhus måste ha väktarskydd och varje vecka misshandlas till exempel någon busschaufför i tjänsten.

Skåne, med sin närhet till kontinenten har utvecklats till ett paradiset för olika sorters brottslighet. Det senaste är människor som lockats hit, fräntagits sina pass och beordrats att utföra stöldräder i butiker. Varorna hamnar via hälare på andra mindre butikers hyllor. I Malmö kan man inte vara säker på om det man köper är stöldgods, eller inte, när man handlar i vissa butiker.

Malmö påminner ibland om Chicago, som det var på maffians tid. En helg i mars månad innebar beskjutning av en pizzeria som avhyst en bråkig gäst, nedskjutning med pistol av en person på öppen gata i fullt dagsljus och knivskärningar. Inte ens döden respekterades, en avlidne muddrades och slängdes ut på en bilparkering mitt på dagen.

Varannan mördare går fri från straff vid mord på öppen gata enligt Leif G W Perssons statistik, eftersom bevisen inte räcker för fällande dom (Metro 050721). Vanliga människor vågar oftast inte ställa upp när våldshandlingar pågår, av rädsla för efterräkningar i form av hot och trakasserier. Enkäter visar entydigt att gemene man inte längre tror på att samhället kan skydda dem emot de kriminella elementen.

Arbetsmarknaden har kontinuerligt minskat de senaste tjugo åren och runt 1,5 miljon människor står nu utanför, medan INVANDRINGEN pågår hejdlöst. 2004 fick 59 144 personer permanent uppehållstillstånd och 2005 var siffran 62 320. En stad av Kalmars storlek tillkommer varje år med innevägnare som för lång tid måste försörjas av allmänna medel. Denna kostsamma situation hade troligen aldrig uppkommit om socialdemokraterna inte varit så beroende av vänstern och miljöpartiet för sin politik.

Trots alla skrytsamma uttalanden i talarstolen har inte Göran Perssons tid vid rodret varit lyckosam för Sverige. Bäst har han lyckats på det personliga planet som nybliven innehavare av en herrgård, belägen på en fastighet där byggnader inte belastas av fastighetsskatt!

Rose-Marie Tofte

Därför väljer vi Sverigedemokraterna den 17 september:

Anna Hagwall, Täby:
- Jag är själv invandrare men kan inte låta bli att häpna över hur ansvarslös den nuvarande invandringspolitiken är. Det ställs ju inga krav på de som kommer hit.

Björn Söder, Helsingborg:
- Det är dags för krafttag mot brottsligheten. Straffen måste skärpas för grova och upprepade brott och det behövs fler poliser på gator och torg. Tryggheten åter!

Gun Kullberg, Stockholm:
"Jag tycker att förslaget om en särskild pensionsminister är mycket bra. Vi äldre behöver någon som bevakar våra intressen och som har möjlighet att reagera när vi behandlas ovärdigt."

Sven-Inge Dahlman, Svalöv:
- Skolan är en investering för framtiden. Utbildning och fostran är inte minst en fråga om att överföra ett kulturarv från gångna generationer till nya.

Hynek Olsak, Malmö:
- Jag har själv invandrarbakgrund, men för mig är det självklart att det är invandrarna som skall anpassa sig till det svenska samhället och inte tvärtom.

**SVERIGEDEMOKRATERNA
SÖKER KANDIDATER!**

Sverigedemokraterna siktar på att ställa upp i de flesta av landets kommunalval. Alla som vill undvika att leva i det Sverige Göran Persson skapat uppmanas att överväga kandidatur för partiet.
Tel: 08-22 66 77, E-post: info@sverigedemokraterna.se

”Så tändes hatet”

Så lyder rubriken till en ledare av Erik Meier Carlsen i den danska tidningen B.T. den 12 mars och handlar om upptakten till krisen som följde efter publiceringen av Muhammed-teckningarna i Jyllands-Posten.

Meier Carlsen konstaterar att den egyptiska regeringen inledningsvis gjorde allt som stod i deras makt för att få till stånd en konflikt med Danmark. Anledningen var det då förestående valet i Egypten den 9 november till den 1 december. Den egyptiska regeringen var nämligen tvungna att stärka sin image som Islams försvarare gentemot det egyptiska folket, detta i ett försök att slå undan benen på den farliga oppositionen; det Muslimska Brödrskapet, som förväntades en massiv framgång valet. Muhammed-teckningarna kom då som en skänk från ovan.

Egyptens ambassadör i Danmark, Mona Omar Attia, valde inledningsvis att tillsammans med 11 muslimska ambassadörer i Danmark formulera ett brev till Danmarks statsminister Anders Fogh Rasmussen. Man valde att formulera brevet så

att statsminister Fogh Rasmussen skulle vara tvungen att avvisa innehållet, detta i syfte att blåsa liv i konflikten. I brevet krävde brevskrivarna bland annat att statsministern skulle ställa sig över dansk lagstiftning och tvinga Jyllands-Posten att backa i frågan. Ett helt orealistiskt krav i en demokrati som Danmark, vilket brevskrivarna säkerligen var fullt medvetna om.

Nästa steg för Egypten var att vända sig till EU, FN och en rad internationella muslimska organisationer, detta för att få verklig spridning på konflikten samtidigt som Egypten skulle framstå som Islams försvarare. Men, när valet i Egypten väl var över den 9 december, och landets regering hade lyckats med att sitta kvar vid makten, valde man att ta ett steg tillbaka och lugna ner sig.

Saken var nu dock den att bollen hade satts i rullning och var utom den egyptiska regeringens kontroll; runt om i den muslimska världen, inte minst i just Egypten och i Saudiarabien, hade muslimska ledare nappat på den tidigare inviten från den egyptiska regeringen. Dessa valde att intensifiera hetsen mot Dan-

mark i syfte att sätta hela den muslimska världen i uppror. Hur det gick, vet vi alla.

Enligt Meier Carlsen finns det inget som tyder på att de muslimska "massorna" hade reagerat om det inte vore för att flera starka aktörer hade gjort allt som stod i deras makt för att hetsa frustrerade muslimer till orimliga vredesutbrott. Vidare finns det enligt Meier Carlsen inte mycket som tyder på att dessa muslimska aktörer är intresserade av någon försoning, då vreden mot Danmark är ett bekvämt sätt för dem att visa "fasthet i tron", inte minst då danskarna och resten av västvärlden väljer att reagera med inviter till dialog i stället för motstånd, som Meier Carlsen uttrycker det.

Myten om att teckningarna var en del av en "kampanj mot muslimer", iscensatt av den danska regeringen, men även att den danska regeringen på grund av utbrett främlingshat och islamfobi inte önskade någon dialog, är således en myt och inget annat.

Richard Jomshof

Jacques Lefrance väcker nytt hopp!

I dessa dagar upplever den sekulariserade världen skillnaden mellan ett fritt samhälle som bygger på respekt för frihet och rättssäkerhet, och den islamiska världens förmörkade människofientliga religiösa totalitarism.

Danmark och tidningen Jyllandsposten har hamnat i centrum i den efterhand stora konflikten. Det är trista budskap som kommer från den islamiska kulturkretsen. Hassan Nasrallah, Hizbollahledaren för Libanons fundamentalistiska shiamuslimska rörelse, har sagt att om muslimer hade avrättat den brittiske författaren Salman Rushdie, skulle andra inte ha vågat förolämpa islam. Nasrallah är enligt Ritzau/AFP av den mening, att om ayatolla Ruhollah Khomeinis fatwa hade verkställts av en muslim, "skulle denna pöbel, som förolämpar profeten i Danmark, Norge och Frankrike inte ha vågat göra det".

Den tjetjenske upprorsledaren Sjamil Basajev gör Hassan Nasrallah sällskap. Enligt internettidningen Newsru, är Basajev redo att hämnas på Danmark på grund av Muhammed-karikatyren i dansk press. Basajev vill enligt Newsru ha ett möte med sina meningsfränder för att diskutera, vad de kan göra för att skydda profeten, islam och muslimerna.

Som man märker, är det hämnd och våld som främst finns i sinnet hos framträdande representanter för islam. Den 1 februari publicerade den stora tyska tidningen Die Welt några av de tolv teckningarna av Muhammed från Jyllandsposten. Samma dag tryckte även den franska, men egyptiskägda, tidningen France Soir bilderna, vilket ledde till att chefredaktören Jacques Lefranc avskedades omgående. Så kan det

gå, när en dagstidning hamnar i utländska händer, i detta fall en ägare från ett islamiskt land.

Men France Soirs nu avsatte chefredaktör Jacques Lefranc hann med att skriva en ledare i ämnet, innan han sparkades. Den förtjänar att återges:

France Soir, Paris, den 1 februari 2006.

- Det är uppenbart ingen nödvändighet att "krossa den skändliga" som Voltaire tyckte om att upprepa med adress till all religiös intolerans, som inte tål någon form av satir, drift eller skämt.

Nu ställs det krav på att vi - medborgarna i de demokratiska, sekulariserade samhällena - skall fördöma tolv karikatyrer, som anses kränka islam.

Vem ställer kravet? Det gör Det Muslimska Brödrskapet, Syrien, Islamiska Jihad, de arabiska inrikesministrarna och Islamiska Konferensen... vilka makalösa förebilder för tolerans, humanism och demokrati!

Ursäkter begär de, för att den yttrandefrihet, som de dag ut och dag in vägrar sina egna medborgare, har praktiserats i ett samhälle som ligger utom räckvidd för deras upptuktning. Detta är upp-och-nedvända världen.

Nej, säger vi! Aldrig kommer vi att be om ursäkt för att vi är fria att tala, tänka och tro, som vi vill! Eftersom dessa självutnämnda trosväktare har insisterat på att göra denna sak till en principfråga, så måste vi stå orubbligt fast. Och utropa så högljutt vi kan från alla hustak att vi är i vår rätt att karikera Muhammed, Jesus, Buddha, Javhe och varje annan gudom.

I ett världsligt land kallas sådant för yttrandefrihet. Är de troende chockade? Det må så vara. Men det

är i så fall priset för den frihet, som tillåter dessa samma troende att praktisera sin religion sida vid sida med andra religioner i en stat utan officiell religion.

Vi vill inte längre finna oss i förmaningar från dessa trångsynta reaktionärer. Det finns i dessa förkättade teckningar inte skuggan av rasistisk intention eller avsiktlig önskan om att kränka någon folkgrupp. Att värna om religionsfriheten har ingenting att göra med att böja sig för någon religions principer. Om Koranen förbjuder avbildning av Muhammed, så innebär det inte att någon ickemuslim måste underkasta sig detta. Däri ligger grundproblemet. De som nu hetsar upp sig på andra sidan Medelhavet, förmår inte att fatta denna sanning - till den grad har de kedjats fast av sina egna dogmer.

I århundraden stod den katolska kyrkan inte islam långt efter, med avseende på fanatism. Först i och med Franska Revolutionen lade vi fanatismen bakom oss, då Gud fick vad Guds är och Kejsaren vad Kejsarens är. Denna revolution återstår det ännu för islam att göra. Miljoner och åter miljoner muslimer världen över har redan accepterat den i sina hjärtan.

Som den landsflyktige från Ferney slog fast: "Gud tar ingen skada av prästernas dumheter."*

Poul Vinther Jensen

Källa: Dagbladet Information
2006-02-02.

* Den katolska kyrkans maktapparat tvingade Voltaire i landsflykt på grund av hans satiriska polemik.

Sharia oförenligt med demokrati

Fyrtio procent av muslimerna i Storbritannien säger sig vilja införa muslimsk sharialagstiftning i de delar av landet där muslimerna är den dominerande befolkningsgruppen, visar en nyligen genomförd opinionsundersökning gjord på uppdrag av tidningen Sunday Telegraph.

Sunday Telegraph konstaterar att undersökningen tydligt visar att den muslimska befolkningen i Storbritannien radikaliserats, vilket inte minst bekräftas av att 20 procent säger sig känna sympati med "känslorna och motiven" hos självmordsbombarna som låg bakom terrordåden i London i juli förra året, men även att landets muslimer blivit mer främmande för samhället i övrigt. 50 procent konstaterar i sin tur att relationerna mellan briter och muslimer försämrats.

Den tidigare muslimen och ledaren för Institutet för studier av islam och kristendom, samt rådgivare till den brittiska armén i säkerhetsfrågor relaterade till islam, Patrick Sookdheo, säger till Sunday Telegraph att han ser med oro på framtiden. Sookdheo varnar för att det inom ett årtionde kommer att finnas delar av brittiska städer som inte följer Storbritanniens lagar utan i stället kontrolleras av imamer. Vidare menar Sookdheo att Storbritanniens regering och ansvariga myndigheter är för undfallande mot islam. Som exempel nämner han en bok vid namn The Noble Koran i vilken det inte bara uppmanas till mord av judar och kristna, utan i boken finns också en strategi hur de "otrogna" (det vill säga vi) ska dödas och hur man ska föra krig mot oss. Boken säljs helt öppet i muslimska bokhandlar och landets regering har inte gjort något för att stoppa försäljningen, vilket kritiserar av Sookdheo. "Islamiska ledare tror inte på ett samhälle där islam är en religion bland andra i ett samhälle styrt av grundläggande ickereligiösa lagar. De tror att islam måste vara den dominerande religionen - och det är deras mål att uppnå det", säger Sookdheo vidare.

Det är dock inte bara i Storbritannien de styrande är undfallande mot den växande muslimska befolkningen. Detsamma gäller naturligtvis även här i Sverige. Ett aktuellt exempel är att justitiekansler Göran Lambertz nyligen valde att lägga ned sin undersökning av de ljudband som sålts i Stockholms moské, där det hetsas och uppmanas till brott mot judar. Lambertz har förklarat sitt beslut med att de två aktuella kassetbanden inte fanns kvar i moskén (Sveriges Radio Ekot vägrade lämna ut sina exemplar ur vilka de hade citerat i en av sina nyhetsändringar) och att han därför inte kunde gå vidare. Det hela är dock inget annat än en undanflykt, vilket inte minst bevisas av att Lambertz samtidigt försökte släta över det hela med att säga att han ursäktar övervåldet på banden med att det är en del av den pågående konflikten i Mellanöstern. Enligt Lambertz är judehat och uppmaning att döda judar således tillåtet så länge det förs fram av muslimer som en del av Mellanösternkonflikten...

I Sverige tycks man dessutom tro att man ska kunna lösa de uppenbara problemen inom och med islam med hjälp av pedagogiska samtal. Själv har jag inte ord för vansinnet; att resonera med islamister och tro på deras ord är lika naivt som när Storbritanniens premiärminister Neville Chamberlain på fullt allvar trodde att Adolf Hitler talade sanning när han påstod att annekteringen av Tjeckoslovakien var Nazitysklands sista territoriella krav. Den som kan sin historia kanske minns att Chamberlain åkte hem till sina landsmän efter mötet med Hitler i september 1938 i tron att han hade blickat honom. Själv trodde Chamberlain att han hade uppnått "fred i vår tid", som han valde att uttrycka det. Vi vet dock alla hur långvarig den "freden" var - ett år senare bröt andra världskriget ut med all sin kraft. Jag menar att våra styrande är precis lika naiva i sin syn på islam.

För att återgå till diskussionen om den muslimska sharialagstiftningen, vill jag avsluta med att säga att den är klart odemokratisk, inte minst för att den slår hårt mot kvinnor och barn. Kvinnor får till exempel inte begära skilsmässa. När väl en skilsmässa inträffar vägras kvinnan vårdnaden om barnen som i stället går till maken. Om maken skulle avlida går vårdnaden till en manlig släkting. Vidare ärver kvinnan bara hälften jämfört med mannen. Flickor gifts bort vid låg ålder och mot deras vilja. Mannen tillåts misshandla sin fru(ar) och stening är tillåten. Även om båda parter (både man och kvinna) ska vara överens om att anlita en sharia-domstol, kan det ändå ske mot kvinnans vilja om familjen vill detta. Kvinnor nekas dessutom rätten att arbeta och resa utomlands utan makens tillstånd. Och så vidare.

Det är detta vansinne som 40 procent av muslimerna i Storbritannien säger sig vilja införa. Själv är jag övertygad om att denna andel kommer att växa, detta i takt med att muslimerna till följd av hög nativitet och fortsatt massinvandring blir allt fler. Vad händer den dag de är i majoritet? Vår demokrati-, storstads-, integrations- och jämställdhetsminister Jens Orback har tydligt funderat på saken:

"Vi måste vara öppna och toleranta mot islam och muslimerna för när vi blir i minoritet kommer de att vara det mot oss."

Richard Jomshof

De kristna serbernas hemland - utan serber och utan kristna

Få har sagt det tydligare än vad ledamoten i den amerikanska senatens utrikeskommitté Joseph Biden sade det under ett senatsförhör i november 2005: "Pristina är en av de få muslimska städer i världen, där USA inte bara är respekterat, utan direkt omtyckt. Om vi väljer rätt lösning, kommer muslimer världen runt att komma ihåg, att USA kom Kosovos muslimer till hjälp och stödde dem i deras arbete med att bygga en stark, oavhängig, multi-etnisk demokrati."

Vid samma förhör sade den före detta FN-ambassadören Holbrooke, som på sin tid tvingade de kristna i Bosnien att skriva under Dayton-avtalet:

"Jag kan inte se någon annan slutgiltig status för Kosovo än oavhängighet", och han tillade: "Vi måste ge de serbiska ledarna en eller annan godbit, så att det inte ser ut som om de har skänkt bort 1 000 års serbisk historia gratis."

Det multi-etniska och det demokratiska Kosovo blev det si och så med, för sedan NATO invaderade provinsen sommaren 1999 har militanta albanska muslimer fördrivit 250 000 icke-albaner från Kosovo, medan NATO-styrkor gjort sken av att man beskyddat icke-albanerna.

I dag finns färre än 100 000 kristna serber kvar, och de lever alla i några få FN-beskyddade enklaver. Om de vågar sig utanför dessa, kan de vara ganska säkra på att förlora livet. Samtidigt pågår omfattande ödeläggelse av Kosovos enastående kulturarv i form av kyrkor och kloster, som systematiskt sprängs i luften för att utplåna minnet av den kristna tiden.

Modell för övriga Europa

Det hördes också varnande ord under det nämnda senatsförhöret i november 2005: Försvars- och anti-terror-analytikern Frederick Peterson sade att saudiarabiska och andra källor låter pengar strömma till den fattiga provinsen, för att betala för nya moskéer i takt med att kyrkorna förstörs. "Med pengar följer inflytande", sade han.

De nya moskéerna förses med skyltar med tacksägelse för gåvorna från Saudiarabien, Iran och Före-

Under de senaste fem åren har drygt 150 kyrkor och kloster förstörts i Kosovo, detta enligt uppgifter från den ortodoxa kyrkan i Serbien.

nade Arabemiraten. "Detta är ett allvarligt hot", sade Peterson. "Skiljelinjen mellan den kristna och den islamiska världen flyttas närmare den Europeiska Unionen. Vi tar en risk när vi här tolererar en utveckling, som vi inte borde tolerera bara för att köpa oss lite fred i vår tid."

"Det som händer i Kosovo i dag, är framtiden för Europa i morgon", tillade han.

Förhandlingar om framtiden

Armarna är bakbundna på serberna; för både EU och USA har på förhand gjort det klart, att provinsen skall överräcka den serbiska kulturens vagga till de muslimska invandrarna från grannlandet Albanien. Vill serberna inte gå med på det, kommer provinsen att isoleras med ekonomisk ruin som följd.

Mot denna bakgrund inleddes förhandlingarna om Kosovos framtid den 20 februari i Wien. FN-medlaren Albert Rohan sade efter de första förhandlingsrundorna, att han var tillfreds med de resultat man hittills uppnått. Enighet har nåtts mellan Pristina och Beograd på en rad punkter, och förhandlingarna ska fortsätta.

Serberna har som kompromiss föreslagit, att den nordliga delen av Kosovo, där det bor flest serber, skulle kunna ingå i Serbien - och att resten får självständighet. Detta förslag avvisades av både USA och kosovoalbanerna.

Det är anmärkningsvärt att Västmakterna godkände Bosniens frigörelse från Jugoslavien, men inte vill acceptera bosnienserbernas frigörelse från Bosnien. På motsvarande sätt godkänner Västmakterna Koso-

vos frigörelse från Serbien, men vill inte acceptera att kosovoserberna frigör sig från ett albanskt muslimdominerat Kosovo.

Vädjan från serbisk biskop

Det är USA, som i kraft av enda stormakt i världen reellt bestämmer Kosovos framtid. Det var också

USA, som tillrättalade "bevisen" för nödvändigheten av angreppet på Jugoslavien 1999. Bland annat sade dåvarande president Clinton före angreppet, att 100 000 albaner hade mördats, och det lades fram flygfotografier av påstådda massgravar överallt i Kosovo. Sedan NATO besatte Kosovo har ingen sett skymten av sådana massgravar.

USA:s dominerande position fick i slutet av februari Kosovos biskop Dr. Artemije Radosavljevic att resa till USA för att vädja om att inte ge "muslimska extremister och deras anhängare av heliga krigare en seger". Biskopen har en poäng. USA:s angrepp på Jugoslavien skedde före den 11 september 2001, och USA skulle knappast ha stöttat den albanska terror-rörelsen, om konflikten hade brutit ut i dag.

Biskopen fastslog, att Kosovos frigörelse från Serbien kommer att leda till att alla kvarvarande kristna i Kosovo kommer att utvandra eller utrotas. Resultatet kommer att bli ett etniskt rensat och monoreligiöst Kosovo.

Tillintetgörande

Hela världen reagerade med förfäran, när Talibanregimen i Afghanistan lät skjuta stora Buddhatyter i stycken. I Kosovo - mitt i Europa - sprängs enastående kyrkor och kloster i luften, medan världen ser på under tystnad.

Harry Vinter

Den Danske Forening

Siv Jensen blir FrP-ordförande efter Carl I Hagen

Under Fremskrittspartiets landsmöte helgen den 5-7 maj, valdes Siv Jensen, 36, till ny partiordförande efter Carl I Hagen. Hagen väljer självmant att dra sig tillbaka som ordförande efter 28 år. Hagen kommer dock även fortsättningsvis representera partiet i det norska Stortinget.

Det var under landsmötets andra dag, lördagen den 6 maj, som Siv Jensen valdes till att efterträda den omåttligt populära Carl I Hagen, detta efter sju år som vice ordförande. Med 231 av 232 röster fick Jensen mandat att föra partiet mot nya framgångar.

- Jag måste vara mig själv, på gott och ont, mest på gott. Jag måste utstå att läsa om mig själv i tidningarna, oavsett om det är sant eller osant. Jag ska förvalta ett arv efter Carl, och jag lovar hela landsmötet att ge er allt jag har, så bland annat Jensen under sitt känslomässiga tacktal.

Jensen passade också på att tacka Hagen för åren tillsammans:

- Det har varit en fantastisk glädje att arbeta med Carl. Jag har lärt mig mycket om mig själv, om politik och om att tåla. [...] Några är osäkra om jag är den rätta, men jag känner att jag har deltagit i världens längsta jobbintervju.

- Många menar att Fremskrittspartiet har gjort ett otraditionellt val när partiet väljer en ung, ogift kvinna till ordförande. Men det visar att det finns plats för kvinnor i Fremskrittspartiet, att Fremskrittspartiet tar vara på sina kvinnor. Detta är vårt århundrade! Detta är Fremskrittspartiets tid!, avslutade Jensen till stående ovationer från glädjestrålade partikolleger.

Efter Jensen tog Hagen till orda:

- Det är en stor glädje och ära att få överrätta ordförandeklubban till min efterföljare. [...] Jag ser fram emot att komma på Fremskrittspartiets landsmöte 2010 och möta Norges statsminister, Siv Jensen!

Fotnot: Det norska opinionsinstitutet Sentios marsmätning ger Fremskrittspartiet hela 34,9 procent - partiets högsta mätning någonsin - vilket innebär att partiet bibehåller sin position som Norges största parti. Fremskrittspartiet är enligt denna mätning 3,8 procentenheter större än de norska socialdemokraterna. En viktig anledning till de fortsatta framgångarna är enligt Sentios Arve Østgaard att Fremskrittspartiet är helt ensamma på oppositionsarenan, vilket ger dem ett "våldsamt spelrum". Vidare lyfter han fram bråket kring Muhammedteckningarna.

Balkan som språngbräda

I en ny underrättelserapport gjord av amerikanska och kroatiska underrättelseexperter, framkommer uppgifter som gör gällande att militanta islamister med koppling till al-Qaida och andra muslimska terroristorganisationer, rört sig över hela Balkan under de senaste 15 åren, rapporterar tidskriften Tempus nr 17.

Rapporten är 252 sidor lång och avslöjar att muslimska extremister försöker infiltrera Västeuropa från bland annat Afghanistan via en kor-

ridor genom Turkiet, Kosovo och Albanien. Under kriget i Bosnien 1992-1995 kom tusentals muslimska krigare till landet för att kämpa på muslimernas sida, och många finns kvar än idag. I rapporten framgår också att det fanns aktiva muslimska extremister i regionen redan innan kriget bröt ut. En av dessa är Kamr Ad Din Khirbani, medlem i vad som kallas Algeriets väpnade grupp, som flyttade till Kroatien 1991 på order av al-Qaida-ledaren Usama bin Ladin för att etablera en "humanitär hjälporganisation" i området.

Tv-kanalen Sky News rapporterar i sin tur att man har bevis på att hundratals islamistiska soldater fortfarande gömmer sig i Bosnien, trots att det gått ett årtionde sedan kriget tog slut. Enligt reportaget är soldaterna, som fördes till Bosnien från den muslimska världen och med USA:s goda vilja, fortfarande aktiva, bland annat med att etablera en bas för al Qaida. Samtidigt pågår en radikaliserings av islam i Bosnien.

Låt hela Sverige blomstra

Åkerinäringen sysselsätter 60 000 människor men samtidigt har över 3000 åkeriföretag gått i konkurs sedan 1990. Genom en kursändring i svensk transportpolitik tror jag att vi i Sverigedemokraterna kan vara med att skapa 10 000 nya jobb inom åkerinäringen.

Tony Wiklander
Riksdagskandidat

Sverige är i behov av att harmonisera skatter och avgifter till europeisk nivå. Genom en kraftsamling för Sveriges åkare och till ungdomarna på transportgymnasierna samt alla arbetslösa chaufförer, vill vi sända en signal om att riktiga och bra chaufförsjobb är inom räckhåll. Arbete till riktiga villkor och bra arbetsförhållanden för alla inblandade. Samtidigt säger vi nej till den föreslagna nya förarutbildning för yrkeschaufförer som finns på förslag. Kostnaderna för en sådan utbildning är varken bärande eller rättvis. Yrkeschaufförer är i regel mycket bättre chaufförer än många

vardagschaufförer, samt inte minst är svenska chaufförer bättre än utländska dito.

Mitt förslag är att genom sänkta arbetskraftskostnader och en skattereform som gör det möjligt att arbeta ihop sina första tusenlappar skattefritt, kan svensk tillverkningsindustri återhämta sig. Med en ökad tillverkningsindustri i Sverige ökar transporter vilken genererar fler arbetstillfällen inom transportbranschen. En ökad tillverkningsindustri i Sverige genererar fler arbetstillfällen i många andra branscher. Samtidigt kan vi tyvärr konstatera att svenska vägar inte är vad de en gång har varit. Omfattande reparationer av befintliga vägar inom Sverige är ett krav. En röst på Sverigedemokraterna är en garanti för vägunderhåll och nybyggnation av vägar.

Ett rättvist Sverige

Som det ser ut idag så arbetar inte svenska och utländska företag under samma villkor. Svenska åkare och åkeriföretag diskrimineras på olika sätt gentemot utländska åkare. Ett exempel är möjligheten för utländska åkare att ignorera böter. Det

borde även införas avgifter för miljöskadliga fordon och dålig utländsk diesel som har upp till nästan 40 gånger högre svavelhalt än den svenska diesel. Det är inte svårt att gissa vilken som både är billig och samtidigt mest skadlig för miljön...

Åtta löften som jag önskar mandat på:

1. Sänk bensinskatten och slopa dieselskatten.
2. Inför en kilometerskatt som gäller även för utländska åkare, som ersättning för dieselskatten.
3. Inför dieselavgifter för fordon med skitig diesel i tanken.
4. Ett nytt transportfackförbund för medlemmarna som är oberoende ifrån socialdemokraterna!
5. Nej till biltullar som betalas via skatt och nej till att svenska fordon diskrimineras till förmån för utlandsregistrerade.
6. Sänkt fordonsskatt
7. Sänkta arbetsgivaravgifter
8. Nej till en kostsam fordonsutbildning specifik för yrkeschaufförer

Danska DFU besökte SDU

Under valborgshelgen besökte en delegation från Dansk Folkepartis Ungdomsförbund förbundsstyrelsen för Sverigedemokraternas ungdomsförbund (SDU) i Stockholm.

Erik Almqvist
erik@ungsvenskarna.se

Det hanns med riksdagsbesök, rundvandring i stan, gemensam middag i medeltidsmiljö och givetvis en hel del politik. DFU:s ordförande Kenneth Kristansen redogjorde för det politiska och massmediala klimatet i Danmark och hur det, mycket tack vare ett strategiskt

SDU-ordförande, Martin Kinnunen, och DFU:s ledare, Kenneth Kristiansen, diskuterar samarbete över nationsgränserna.

skickligt Dansk Folkeparti, har ändrats de senaste åren. Vi fick också veta mer om ett samarbete mellan nordiska ungdomsförbund där DFU ingår och, beroende på höstens valresultat, snart även SDU. DFU:s internationella sekreterare, Dennis Flydtkjær, berättade om DFU:s organisation. Martin Kinnunen talade om var SDU står i dag och om Almedalsveckan i juli.

Vidare diskuterades hur våra respektive ungdomsförbund ska kunna samarbeta framöver. Viljan är stor från båda håll och vi lär få se mer av den varan efter valet.

INSÄNT...

Fascismen inom LO

LO:s medlemmar vill inte att deras medlemsavgift ska användas till att finansiera Socialdemokraternas valrörelse, det visar en färsk undersökning från Sifo.

En klar majoritet, 61 procent, säger blankt nej till det ekonomiska stödet, 24 procent är positiva, medan 15 procent är osäkra. Störst stöd har förslaget inte helt oväntat bland de medlemmar som röstar på Socialdemokraterna, men inte ens där får förslaget stöd av majoriteten: 39 procent är positiva, 45 procent är negativa och 16 procent är osäkra.

Vad kommer undersökningen få för konsekvenser? Kommer LO att dra in det ekonomiska stödet till Socialdemokraterna? Då en klar majoritet

av medlemmarna vill det borde det ju vara det enda demokratiskt försvarbara.

Men nej, så kommer givetvis inte bli fallet. LO:s vackra ord om demokrati är just inget mer än vackra ord. Någon egentlig interndemokrati existerar inte inom LO, snarare råder en i det närmaste fascistisk maktordning. "Högeravvikare" hålls effektivt på mattan. Skulle en person med "fel" åsikter råka väljas till ett uppdrag agerar de högre instanserna snabbt, antingen genom att ogiltigförklara mötet där valet ägt rum eller genom att helt enkelt avsätta den nyvalde.

I vissa förbund har man gått så långt att man till och med utesluter oliktankande. LO talar om att det är

medlemmarna som har makten. Detta rimmar dåligt med det förtryck som utövas mot de medlemmar som inte är lojala mot sittande styrelse.

Genom att rensa ut sina motståndare sitter LO:s (s)-trogna pampar säkert på sina stolar, bara de som tycker som dem själva tillåts ju väljas till kongressombud. Likheten med det fascistiska tänkandet är slående; de gamla makthavarna utser de nya.

Och denna motbjudande soppa bidrar jag till genom mitt medlemskap i Kommunal. Jag skäms.

Erik Hellsborn

Partinyheter...

Blomsteruppropet har startat

Diskrimineringsombudsmannen (DO) gjorde nyligen ett utspel där våra traditionella skolavslutningar i kyrkan ifrågasattes. Det är det faktum att kyrkan är en kristen plats som gör att man, av så kallad hänsyn till elever med annan religiös bakgrund, vill avskaffa traditionen. Men det stannar inte där. Vidare ifrågasätter DO den kristna psalmen "Den blomstertid nu kommer", som av tradition sjungits i Sverige sedan 1600-talet.

Som en av bieffekterna av det mångkulturella samhället måste vi avskaffa våra svenska traditioner, menar man. Detta ställer förstås inte Sverigedemokraterna upp på, varför partiet valt att starta Blomsteruppropet. Som en del i denna kampanj valde fem sverigedemokrater från Stockholm, med egenplockade buketter, att uppvakta DO för att delge partiets syn på saken.

Det var en lugn och trevlig aktivitet. En del positiva gensvar och ett fåtal negativa. Någon inne i huset där DO huserar bestämde sig för att ringa polisen, som kom och önskade oss lycka till innan de åkte vidare.

Efter att ha stått i entrén i en dryg timme, åkte sverigedemokraterna upp i huset till DO:s reception, där man bad att få tala med någon representant från DO och överlämna de egenhändigt plockade blommorna. Receptionisten meddelade tjänstemannen ifråga att några sverigedemokrater satt och väntade i lobbyn, men sedan hände inte så mycket mer. Tjänstemannen dök aldrig upp och när receptionisten försökte nå honom igen fick hon inget svar. Visst är det märkligt?

Temo: Drygt 2,5 % för Sverigedemokraterna

I början på vecka 25 erhöll Sverigedemokraterna 1,6 % i Sifos mätning. Senare samma vecka presenterades Temos junimätning, som visar på ett ökat stöd för Sverigedemokraterna. Från att ha legat runt 1-1,5 % har stödet nu ökat till drygt 2,5 %.

Sverigedemokraternas partiledare, Jimmie Åkesson, kommenterar:

- Det här är siffror som vi väntat på länge och som jag tycker att vi förtjänat. Detta visar med all tydlighet att partiet slagit in på rätt väg och att vi nu är med i matchen på allvar.

Statsvetaren Sören Holmberg sa till SD-Kuriren i februari att många inte vågar uppge att de avser rösta på Sverigedemokraterna i samband med opinionsmätningar och att partiets stöd mycket väl kan var högre än vad mätningarna visar.

Jimmie Åkesson:

- Vi vet av erfarenhet att vi underskattas i sådana här mätningar vilket betyder att stödet förmodligen är ännu högre. Då ska man veta att vi ännu inte satt igång vår valkampanj. Det här kan sluta precis hur som helst, sannolikt med succé.

Närradio avbröt sändning när Sverigedemokraternas motion lästes upp

Måndagen den 19 juni lade Sverigedemokraternas Jan Björklund fram en motion om att förbjuda religiösa klädesplagg i de kommunala skolorna i Hallstahammar.

Flera av företrädarna för de övriga partierna menade att motionen strider mot lagen om hets mot folkgrupp. Bland annat reagerade flera mot att Björklund kallar islam för ett hot mot Sverige. Samtliga ledamöter valde därför att lägga ner sina röster och endast Björklund skälv röstade för att motionen skulle föras vidare för beredning.

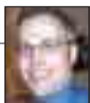
När Björklund läste upp sin motion valde närradion, som normalt direktsänder hela fullmäktigesammanträdet, att dessutom avbryta sin sändning.

Kulturens Östarp – jordbruk enligt gamla traditioner

I Östarp, beläget i skånska Sjöbo kommun, bedrivs jordbruk med gamla, miljövänliga metoder. Till exempel används starka arbetshästar av typen ardenner och nordsvensk istället för traktorer och andra motorfordon. Det är lantbrukarparet Jenny och Lars-Göran Göransson som driver sin verksamhet på Kulturens Östarp som är en del av Kulturhistoriska föreningen ("Kulturen") i Lund.

Staffan Anderberg

staffan.anderberg@sdkuriren.se

Det var 1924 som Kulturen köpte fastigheterna i natursköna Östarp i syfte att försöka återskapa gamla tiders gårdsbruk och odlingslandskap. Kulturen bedriver nu ett långsiktigt arbete med att bevara det unika odlingslandskapet i Östarp och i samarbete med humanekologerna vid Lunds universitet har man utarbetat ett omfattande program, med biologisk mångfald, mark- och djurskötsel samt ett ekologiskt hållbart system för odlingen, som utgångspunkt. På Östarps 58 ha stora

ägor finns två gårdar på vilka man kan beskåda lantbruk från olika tidsperioder.

På Alrik Jönssons gård – uppförd 1905-1907 efter att de gamla byggnaderna rivits – visas det tidiga 1900-talets lantbruk med den begynnande mekaniseringen. På Gamlegård från 1812 (den ursprungliga, gamla gården Östarp brann ner till grunden 1810) finns odlingar och djurhållning som var typiska för det tidiga 1800-talet. På markerna strövar nordsvenska hästar, linderödssvin, gäss och ankor medan skånegårdarna och stubbamöllan utgör blickpunkter i landskapet. Mitt i detta bor och verkar alltså paret Göransson och de ser till att varje detalj av lantbruket sker enligt de traditioner som hör till respektive epok. De lägger all sin tid och kraft på att driva gårdarna på ett bra sätt vilket resulterat i att besöken av allmänhet och skolor nu blivit mycket talrika och uppskattade med bland annat ett årligen återkommande, traditionellt midsommarfirande.

Kulturarv ska bevaras

Kulturens Östarp är idag ett så kallat friluftsmuseum, men planer finns

på att omvandla det till ett kulturreseervat. Med det levande lantbruket, djurhållningen och de välbevarade byggnaderna uppfyller Östarp alla krav för att bli ett kulturreseervat, vilket Riksantikvarieämbetets styrelse kunde konstatera då den besökte friluftsmuseet för något år sedan. Ett kulturreseervat innebär att platsens kulturarv skall bevaras och hållas levande, bland annat genom att olika kulturvårdande myndigheter ger platsen en högre status. Som kulturreseervat är det dessutom, vilket är väl så viktigt, lättare att få ekonomiskt stöd från staten för drift, skötsel och underhåll.

Ett år i taget

Verksamhetens fortlevnad på Östarp är nämligen långtifrån lika säker och tryggad inför framtiden som den rimligen borde vara. Man tvingas ta ett år i taget. Driften av anläggningen kostar cirka en miljon kronor om året och de bidrag och donationer som Kulturen får är inte tillräckliga. Enligt egna beräkningar behövs två miljoner kronor extra för underhåll och investeringar samtidigt som det krävs ytterligare personal för att sköta alla de uppgifter

som den dagliga verksamheten på gårdarna kräver. Idag delar lantbrukarparet på en heltidstjänst vilket inte på något vis motsvarar det arbete de lägger ner. På Kulturen menar man att det är nödvändigt med en mer långsiktig lösning än de olika projektbidrag man hittills kunnat erbjuda. Bland annat önskar man ett betydligt större engagemang från Sjöbo kommun. Enligt uppgifter i Skånska Dagbladet har man under en treårsperiod fått 125 000 kronor från kommunen vilket man – med gott fog – anser vara helt otillräckligt. Det går inte att fortsätta subventionera Sjöbo, menar man på Kulturen och pekar på att en så viktig verksamhet – som dessutom utvecklats till ett välkänt turistmål med stort PR-värde för Sjöbo – måste erhålla större stöd från den kommun inom vars gränser man finns.

Gläds åt utmärkelse

Under hösten 2005 fick paret Göransson ta emot Nordiska museets Hazeliusmedalj i brons för sitt arbete på Kulturens Östarp. Hazeliusmedaljen – som också finns i valörens guld och silver – är uppkallad

efter Artur Hazelius som grundade såväl Nordiska Museet som Skansen (en kort presentation av Artur Hazelius finns i SD-Kuriren nummer 64). Till Skånska Dagbladet säger paret Göransson att de naturligtvis gläds åt utmärkelsen och den uppskattning de därmed får för sin verksamhet, men menar att de rent krasst blivit ännu gladare om Sjöbo kommun gett dem ytterligare en heltidstjänst med lön. Medaljen, som ett erkännande av all tid, möda och energi de lägger ner i arbetet på gårdarna, är trevlig att få, men det är en mer rättvisande ekonomisk ersättning de egentligen behöver allra mest.

Den dag Sverigedemokraterna vinner inflytande i Sjöbo kommun kommer man att verka för att Kulturens Östarp och dess beundransvärda lantbrukarpar inte bara skall tilldelas Hazeliusmedaljen i den äldste valören, utan framför allt skall ges ekonomiska förutsättningar som står i paritet med den arbetsinsats denna viktiga kulturvårdande uppgift kräver.

Barockt

MATTIAS KARLSSON
KOMMENTERAR UTTALANDEN

"En av de elever som försöker få partiaktivisterna att lämna platsen är brännbollsspelande elevkårsordföranden Gustaf Engellau."

(Bildtext SVD 15/5 2006.)

Att den enda anledningen till att elevkårsordföranden Engellau stod och viftade med ett basebollstrå när han försökte skrämja bort SDU-funktionärerna från Östra real-skolan var att han skulle spela brännboll är ju lika självklart som att anarkisterna under Göteborgskravallerna bar omkring på gatstenar enbart för att de var på väg ned till hamnen för att kasta macka. I alla fall i Svenska Dagbladets värld...

*

"Familjen har senare medgett att de faktiskt har hotat att döda dottern, men hävdar bestämt att det bara var på skoj. Likaså säger de att det var ett internt skämt att gifta bort dottern i Irak."

(Sydsvenskan om en invandrarflicka i Lund som på egen begäran omhändertagits av socialtjänsten sedan hon utsatts för hedersvåld 16/2 2006.)

Märkligt att denna invandrarflicka inte vill stanna kvar i en familj där det tycks råda en sådan uppsluppen och skojfrisk stämning. Kan hon möjligen ha blivit utsatt för den stela och tråkiga svenska kulturen i så hög grad att hon förlorat förmågan att uppskatta hemlandets sinne för humor?

"Det är viktigt att slå vakt om demokratin och inte bjuda in partier som står för en annan ideologi än skolan."

(Göran Karberg, gymnasiechef på Elof Lindälvs-gymnasium i Kungälv. GP 17/5 2006.)

Rektor Karberg har verkligen lyckats fånga essensen i demokratibegreppet. Man skall inte tillåta några andra åsikter än de man själv har.

*

"Man kan inte bara skylla på andra."

(Polisen har attackerats med eld och stenar på Rosengård. Rikspolischefen Stefan Strömberg anser att det delvis är Malmöpolisens eget fel. Sydsvenskan 1/2 2006.)

Polisens charmoffensiv där man hjälpt invandreläver att fuska på inträdelseprovet till polishögskolan, infört etnisk kvotering, lärt sig tala arabiska och tillåtit slöja och turban som en del av uniformen har tydligen inte varit nog. Jag vet inte vad Strömberg föreslår men en möjlig åtgärd för att förbättra relationen med Rosengårdsborna är kanske att göra det obligatorisk för alla poliser att bära turban och prata arabiska? Låsa in buset kan man naturligtvis inte göra. Det vore ju intolerant.

NYA TRÖJOR...

Var lika snygg som Alf och Ulla i valrörelsen! Nu finns nya tröjor till försäljning. Det är två populära tryck, *Hjärta för Sverige* och *Jag ♥ Sverige*, som uppdaterats och nu säljs till kampanjpris.

Pris: 99:- (exkl. porto)

Beställ genom SD-butiken på telefon **08-22 66 77** eller på webben, www.sverigedemokraterna.se/butiken

*“Blåsippan ute i backarna står,
niger och säger att nu är det vår..”*

Texten till en av våra mest sjungna vårvisor, Blåsippor, skrevs av Anna Maria Roos 1894 och tonsattes året därpå av den svenska barnvisans främsta representant, Alice Tegnér. Blåsippan är ett lika säkert som uppskattad värtecken och dess uppenbarelse bland torra löv i skiftet mellan mörker och ljus väcker varma känslor och livfull längtan efter sommaren.

Blåsippan, med sin klarblåa glans, har en alldeles speciell plats i den svenska folksjälen.

Förr i tiden användes blåsippan som läkemedelsväxt, bland annat till att läka sår. Faktum är att blåsippan är en växt som kan bli mycket gammal. De blommor som lyser upp vårmarkerna åt oss kan mycket väl tillhöra samma planta som spred vårkänslor åt de människor som levde här på den tid då landet Sverige ännu var i sin linda.

Dessa egenskaper – att väcka en hel nation ur vinterdvala, att läka det som sårats och att överleva århundrade efter århundrade – gör den i dag fridlysta blåsippan till en utomordentligt god representant för Sverigedemokraterna och det varma, Sverigevänliga budskapet.